

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§ IV. An prædefinitiones inducant fatalem necessitatem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](#)

qua sub ratione entis & actus & in linea naturæ
datur decretum prædefinitionis.

Secundò. Quidquid in tempore dependet à
prævio physico influxu DEI, illud DEUS præde-
minat ab eterno; sed entitas actus mali in tempo-
re dependet à prævio influxu physico DEI: ergo
illud præminuit DEUS ab eterno, minor proba-
bit, quidquid physice producitur à causa secun-
da, dependet à prævio influxu physico DEI:
ceteris causis secunda in esse causæ secundæ &
principii actualis pendaat à prævio & physico in-
fluxu DEI: sed actum & entitatem operationis
peccaminosæ in linea naturæ liberum arbitrium
tanquam causa secunda physice producit: ergo
entitas operationis peccaminosæ in linea naturæ
pendet à prævio & physico influxu DEI: est enim
in se bonum transcendental, quod cumentat
conjugitur, & sub sphera omnipotentie Di-
vine continetur.

§. IV.

An prædefinitiones inducant fatalem
necessitatem?

Præcipua causa defensioni & impugnandi præ-
definitionem antecedentem, & intrinsecam ef-
ficaciam decretorum, fuit Recentioribus, quod
meruerent exinde fatalis necessitas jugum liberis
cervicibus imponi, liberique arbitrii dominium
everti: querela minime novâ, quippe jam à Se-
miplagianis mota adversus S. Augustinum in
epist. S. Prosperi. Sed quod ad hanc lati attri-
bet, scindunt, posse illud in malo, & quæ ac bo-
no lenui accipi. Priori modo accipiebant Gen-
tiles, qui hoc nomine inevitabilem necessitatem è
syderum influxu & positione descendenter, at-
que humanis voluntatibus dominantibus admittere.
Posteriori & bono lenui accipitur pro infallibili
ordine Divine providentia, fundato in antec-
denti efficacia decretorum.

24. In quo sensu SS. DD. fatum non omnino re-
spuunt. I. D. Augustinus l. 5. de Civit. c. 9.
Si mihi fiat nomen digni rei adhucendum placaret,
magis dicarem, esse fatum inferioris, potentioris
voluntatem, qui cum habet in sua potestate. Boë-
tius 4. de consol. prol. 7. Ordo fatalis ex pro-
videntie simplicitate procedit, & prosa. 4. Series
fati calum & fiducia movet, elementa in se invicem
terminat, & alternâ format transmutationem. Hæc
alti fortunæque hominum indissolubili causarum
connectione constringit, & l. 5. prosa. 7. dicit, quod
varias causas in unum effectum confluere faciat or-
do ille inevitabilis connectione procedens, qui de pro-
videntie sive descendens, cunctâ suis locis, tempori-
busque disponit. Angelicus Doctor i. p. q. 116.
24. priora Boëtii verba exponus, admittit, omnia
ala, que sunt medianibus causis secundis, sub fa-
tis serie contineri. Et eadem q. a. 1. In quantum
omnia, que hic aguntur, Divina providentia sub-
dantur, tanquam per eam preordinata & quasi
prædicta, fatum posse possumus: licet hoc nomi-
ne Sancti Doctores uti recusaverint, propter eos,
qui ad vim positionis syderum hec nominâ detor-
quunt.

25. Ratio quoque suffragat: Fati nomine recte
& Catholicè intelligitur series causarum secundas.

R. P. Mezg. Thol. Schol. Tom. I.

§. V.

Calumnia Calvinismi depellitur.

NON acquiescunt prædictis Adversarii, sed 25.
persuadere conantur per decreta physice
prædeterminantia impoñi absolutam necessita-
tem voluntati, & Petrus quidem Fulienensis Thom-
isticam hanc doctrinam ex intimis D. Augu-
stini & Angelici Doctoris fundamentis extra-
etiam Calvinianæ necessitatis fuligine denigrare
naturit, quasi solo vocis sono diversam, recipit
candem cum falsis Calvini dogmatibus. Jose-
phus de Vita apud Henricum à S. Ignatio dicit.
Thomistas loqui paradoxa & repugnantia, dum
affluerunt præmotione antecedente & physica
causaliter liberum modum operandi: est enim,
inquit, antithesis & repugnans in terminis,
causaliter præmotione libertatem, qua præmo-
tione ne quidem integra relinquitur. Ajunt
insuper, peti principium, & respondet per
id, quod est in questione, quando arguenti,
suppositio antecedens & inimpedibilis physica cau-
salitatibus destruit libertatem, distinctio reponit-
tur; suppositio antecedens physica causalitatibus
ex causa secunda provenientis, qua non in se
continet, adeoque nec potest profundere modum liberta-
tis, sic nego. Ecce, inquit, hoc ipsum
est, de quo controvexit, cur officia & an-
tecedentia motio causalitatis à causa prima descen-
dens non destruet libertatem?

Y